

CRNA GORA, VJEČNI PLAMEN SLOBODE

Rekli bi da je Crna Gora obična zemlja, obična država, ali za mene nije tako. Crna Gora je meni ono što unuk zove dedom ili ono što sin zove ocem. Moja porodica je porijeklom iz Crne Gore, zato i dan danas održavamo i produžavamo crnogorsku tradiciju i naš lijepi crnogorski jezik. Tako je i moj ded učio moga oca i tako je moj otac uči mene. Ja ne namjeravam da prekinem da prenosim običaje i slobodarski duh sa koljena na koljeno u mojoj porodici i da širim crnogorsku kulturu.

Zanimljiva činjenica je da nikada nijesam bio u Crnoj Gori, mojoj postojbini. San mi je da odem na Cetinje, đe je sve počelo, đe su rođeni i živjeli moji preci. Volim što je Crna Gora zemlja hrabrih junaka, mudrih i poštenih ljudi, čija je data riječ vrijedna života. Divim se pjesnicima iz moje postojbine i prepoznajem crnogorske gene u sebi.

Crnogorski slobodarski narod je branitelj svoje države i svoga doma, odan porodici i za svo blago ovoga svijeta se toga ne bi odrekao. Orao na crnogorskoj zastavi predstavlja hrabrost, slobodu i poštenje. Možeš biti Crnogorac na papiru, ali pravi si tek kada ispunjavaš datu riječ, kada čuvaš plavetnilo svoga mora, kada voliš goli krš svoje domovine.

Iako rođen u ravnici daleko od moje Crne Gore, volim da jedem kačamak i volim da čujem zvuke gusala. Ja sam Crnogorac, u mojoj porodici svi su Crnogorci, i nikada se neću stidjeti običaja i naglaska, već ću ponosno govoriti crnogorskim jezikom. Ponosan sam na stare ratnike koji su ginuli za moj narod i za mene, koji su nosili kuburu i sablju za pojasom.

Danas, kada deda više nema, ja nastavljam da rastem okružen vojvođanskim žitnim poljima, ali gledam u daljinu neću li vidjeti čuveni vrh Lovćena ili bar neki krš moje Crne Gore.

Miljan Marković
OŠ "Vuk Karadžić", Lovćenac
6. razred